

POSTANOWIENIE

Dnia 18 listopada 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Krzysztof Wiak

w sprawie ze skargi M.K.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Okręgowym w Radomiu w sprawie o sygn. I C 1416/19 oraz w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Lublinie w sprawie o sygn. I ACa 819/25,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 18 listopada 2025 r.,

stwierdza swoją niewłaściwość i przekazuje sprawę według właściwości Sądowi Apelacyjnemu w Lublinie .

UZASADNIENIE

Pismem z 20 września 2025 r. pełnomocnik M.K. (dalej: „skarżący”) złożył skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu toczącym się przed Sądem Okręgowym w Radomiu – w sprawie o sygn. akt I C 1416/19 oraz w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Lublinie, jako sądem II instancji – w sprawie o sygn. akt I ACa 819/25.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz. U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość postępowania”), strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Ustawodawca szczegółowo uregulował warunki formalne, jakie musi spełnić skarga na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jak również określił właściwość rzeczową sądu, który posiada kognicję do jej rozpoznania. Zgodnie z art. 4 ust. 1b ustawy o skardze na przewlekłość postępowania, jeżeli skarga dotyczy przewlekłości postępowania przed sądem okręgowym i sądem apelacyjnym - właściwy do jej rozpoznania w całości jest sąd apelacyjny. Biorąc pod uwagę, że skarżący wskazał wprost, że jego skarga dotyczy postępowań toczących się przed Sądem Okręgowym w Radomiu oraz przed Sądem Apelacyjnym w Lublinie, sądem właściwym do jej rozpoznania pozostaje Sąd Apelacyjny w Lublinie.

Wobec powyższego, Sąd Najwyższy na podstawie art. 4 ust. 1b ustawy o skardze na przewlekłość postępowania oraz art. 200 § 1¹ i art. 200 § 1⁴ k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania, orzekł jak w sentencji.

Z.G.

[a.ł]

